

1,80€

núm. 38 juliol-agost 2006

culturàlia

Revista cultural de Tàrraga

Paupa terres | 20 06

4 actualitat
Paupaterres
Festival de Rítmes Ètnics
de Tàrraga

8 entitats
BAT
Més de mig segle de teatre
amateur a Tàrraga

14 memòria històrica
Museu
Comarcal de l'Urgell

Antoni Palou

Editorial

Cordial i exultant

Tàrrrega, en l'inici d'aquest calorós estiu, es presenta diferent. En destacaré dues vessants: la primera i principal, la cultural. Aquesta ciutat continua essent la referència cultural de l'estiu a les Terres de Ponent, tot l'estiu ens convida a sortir al carrer amb múltiples i variades propostes. En destaco l'atac de jazz, el cinema a la fresca dels divendres, la Terrasetta, els concerts musicals del casc antic, el festival Paupaterres, els mercats d'antiguitats i de les arts dels dissabtes a la tarda, els de segells dels diumenges a l'Ateneu, les festes majors i vetllades dels pobles agregats, conclouent amb la Fira de Teatre de setembre, que posarà un brillant final a aquest estiu realment refrescant i que us convidem a gaudir-ne en tota la seva plenitud; ara podem dir en veu alta que hi ha una alternativa realment atractiva a la nostra ciutat, evitant el fet de desplaçar-nos a fora. Tàrrrega ja no és aquella ciutat trista i deserta de l'estiu, sinó tot el contrari, cordial i exultant, en això hem millorat considerablement. La segona vessant faria referència a l'auge immobiliari

recent; fixeu-vos si en som de particulars els targarins que, mentre a Barcelona els immobles que envolten la Model augmenten de valor des que es conegué el trasllat a la Zona Franca, a Tàrrrega s'incrementen per la construcció d'una nova presó... Ironies a part, hem de coincidir en el fet que l'augment del valor immobiliari de Tàrrrega no és únicament per la presó, sinó per altres causes més immediates: l'oferta de sòl industrial del corredor paral·lel a l'autovia des de Lleida fins a Cervera, i el fet de gaudir d'una envejable situació estratègica en ésser encreuada de camins. Tot, en conjunt, ha disparat el preu de l'habitatge a la nostra ciutat, amb múltiples efectes col·laterals. Així, l'aparició de noves agències immobiliàries, per exemple, requereix una profunda reflexió col·lectiva sobre el model de ciutat que volem i desitgem. En aquest sentit, deixo la porta oberta a totes les opinions i idees, recordant-vos que, des del Centre Cultural, estem preparant una tertúlia que versarà sobre aquest tema. Que gaudiu tots d'un bon estiu.

sumari

 Els articles publicats a *Culturalia* només reflecteixen l'opinió de qui els signa. El Consell de redacció de la revista es reserva el dret de publicar o no les cartes adreçades al director i de resumir-ne els continguts.

2 editorial Cordial i exultant	3 notícies	4-6 actualitat Paupaterres Festival de Ritmes Ètnics de Tàrrrega	7 actualitat Caloroses nits d'estiu a la ciutat Cinema d'autor
8-10 entitats BAT Més de mig segle de teatre a Tàrrrega	11 opinió Consumisme i harmonia	13 arquitectura Sobre coses que no hauríem de perdre	14-17 memòria històrica Museu Comarcal de l'Urgell
18-19 comarca Guimerà, mercat medieval	20-21 entrevista Joan Capdevila Jugador del Depor- tivo de la Corunya	22-24 rutes culturals Urgell Noguera Segarra	25-27 la cuina agenda llibres el racó inèdit

 culturalia

Revista cultural de Tàrrrega

Núm. 38 | juliol_agost 2006

Direcció
Antoni Palou
Centre Cultural de Tàrrrega

Directora executiva
Roser Torruella

Redacció
Guillem Culleré
Roser Lacueva

Assessorament lingüístic
Roser Lacueva

Disseny i publicitat
Núria Aranés
Silvia Pedreira

Fotografia
A. Marcos Torruella
Antoni Palou
Pep Vall

Col·labora
Antoni Palou
Pep Vall
Jordi Auberni
Carles Gómez
Maria Aznar
Carne Assensi
Miquel Soldevila

Edició i màrqueting
Centre de Disseny Innova, sl
Av. Catalunya, 61, entl. 1a < Tàrrrega
Tel. 973 314 698 < Fax 973 314 699
culturalia@centredisseny.com
www.centredisseny.com

Dipòsit legal: L-1528/98

Nova Junta del Centre Cultural de Tàrrrega

Amb una nombrosa assistència de socis, el dia 29 de juny es va celebrar l'Assemblea General del Centre Cultural.

Entre els diferents punts de l'ordre del dia destacà l'informe econòmic que va posar de manifest la bona salut financera de l'entitat. Es produí, a continuació, l'informe del president, que, després de fer un repàs de la història del Centre, detallà les activitats fetes durant el darrer període, ressaltant la posada en marxa de la secció de gastronomia, la prevista d'arquitectura i l'activació de la de música; també la sortida de la renovada revista *Culturàlia*, que n'ha millorat el contingut i el format, i que ha causat una molt grata impressió als socis i al públic en general.

Seguidament el president va posar a votació el seu informe i gestió, que fou aprovat per tots els assistents menys una abstenció.

A continuació, es va procedir a l'elecció de la nova junta, formada de la següent manera:

President

Josep Vall Roca

Secretària

Montse Carulla de No

Tresorer

Santi Pujol Biosca

Seccions

Mercat de segells, monedes i pins

Jaume Aloy Riera

Difusió i publicacions

Antoni Palou Català

Música

Jordi Auberni Serra

Mercat d'Antiguitats

Dolors Gilabert Farré

Excursionista

Maria Aznar Soto

Joventut i Àrea lúdica

Miquel Soldevila Altisent

Gastronomia

Isabel Ormeño Navas

Arquitectura

Antoni Miralles Marsà

Vocals

Montse Martí Talavera

Trini Izquierdo Carrillo

Dolors Bosch Roig

Publiquen una biografia de Francesc de Perelló

En el marc del 50è aniversari de l'antic Museu de Tàrrrega i el 25è aniversari de l'actual Museu Comarcal de l'Urgell, hereu del primer, aquesta entitat ha editat un llibre que documenta la biografia de Francesc de Perelló, un prohoms d'origen segarrenc del segle XVII que adquirí tres cases al carrer Major de Tàrrrega i les convertí en un magnífic casal. Amb el temps, l'edifici rebé el nom de cal Perelló i durant els últims anys vuitanta fou adquirit per l'Ajuntament de Tàrrrega perquè esdevingués la seu del museu. *Francesc de Perelló (1640?-1703): entre la Segarra i l'Urgell, entre la polèmica i el negoci*, obra de l'historiador Josep M. Planes i Closa, es va presentar en societat el passat dia 8 de juliol a les Sales Nobles del Museu Comarcal de l'Urgell, les mateixes dependències on va viure el biografat. El volum, que ja es troba disponible a les llibreries al preu de 35 euros, ofereix una documentada i exhaustiva biografia sobre el magnat i polític. El treball és també un estudi historiogràfic que exposa de manera diàfana la vida social, política i econòmica de la Segarra i l'Urgell durant el segle XVII.

Fotografia (d'esquerra a dreta):

el regidor de Cultura de l'Ajuntament de Tàrrrega, Joan Lluís Tous; el director dels Serveis Territorials de Cultura, Antoni Liebot; l'autor del llibre, Josep Maria Planes; Concepció i Gloria Ferreiro de Babot, descendents de Perelló; l'alcalde de Tàrrrega, Joan Amézaga, i el director del Museu Comarcal de l'Urgell, Jaume Espinagosa.

Avantprojecte per museïtzar el Molí del Codina

L'Ajuntament de Tàrrrega recorrerà a un model pioner a l'Estat espanyol per a preservar i museïtzar les restes del Molí del Codina, l'antiga adoberia de la ciutat (segles XV-XVII). Segons es desprèn de l'avantprojecte que es va presentar al Museu Comarcal el passat dijous dia 29 de juny les restes quedaran integrades en un edifici de tres plantes que s'aixecarà en el solar del jaciment i a la vegada seran visibles des de l'exterior mitjançant un vidre transparent. El cost total de l'execució del projecte s'estima en 1.700.000 euros, si bé aquesta quantitat no es finançarà a través de les arques públiques, sinó de l'explotació comercial dels 11 habitatges que es construiran a la primera i segona planta de l'immoble. Les ruïnes de l'adoberia comptaran a la planta baixa amb un centre d'interpretació per als visitants utilitzant una iconografia didàctica i elements audiovisuals. El disseny de l'edifici permetrà que la presència d'aquests visitants sigui compatible amb l'ús residencial per part dels inquilins o propietaris. D'altra banda, un gran pati interior propiciarà que totes les dependències, incloent-hi les del jaciment, gaudeixin de llum natural. Partint de l'esborrany presentat, l'Ajuntament encarregarà abans de finalitzar l'any la redacció del projecte definitiu, l'execució del qual podria iniciar-se durant la primera meitat del 2007. L'avantprojecte ha estat redactat pel Taller de Projectes Patrimoni i Museologia de la Universitat de Barcelona, sota la direcció del Dr. Joan Santacana i la col·laboració de l'arquitecte Antoni Casamort, de BCQ.

Paupaterres

Festival de Ritmes Ètnics de Tàrrrega

Fotografia: A. Marcos, edició 2005

Torna a Tàrrrega el Festival de Ritmes Ètnics, més conegut amb el nom de Paupaterres. El Paupaterres es nodreix d'aquest esperit que ha caracteritzat la cultura mediterrània, on el carrer es converteix en un espai de trobada i reflexió, i que a Tàrrrega té la seva màxima expressió en la Fira de Teatre al Carrer. Aquesta característica fa que el Festival de Ritmes Ètnics només es pugui celebrar a l'aire lliure, d'aquesta manera el Camp dels Escolapis, espai arbrat situat entre la llera del riu d'Ondara i el Castell de Tàrrrega, que té una de les parets de tàpia més ben conservades de la ciutat, és el centre d'activitats d'aquests dos dies per poder comprar productes artesans, degustar menjars de diferents països i escoltar músiques del món.

És precisament en l'apartat musical on el Festival fa una aposta clara i decidida per la interculturalitat, una proposta on la música tradicional es fusiona amb elements i agrupacions contemporànies, i on el mestissatge de diferents continents s'entrelliguen durant les dues nits que durarà el Festival. Les agrupacions que participaran en el 9è Paupaterres són:

Amarok, 08001, La Troba Kung-Fú, Rauxa, Duo Andino, Cabo San Roque, Ttakunpa, Akim el Sikameya i Gadjo.

Amarok, formació que obrirà el Paupaterres la nit del divendres, ha experimentat amb diferents estils i corrents, com la música *new age*, la música electrònica, el *folk*, la música ètnica, el rock progressiu i les músiques mediterrànies. Han actuat arreu del Principat i han gravat quatre vídeos per al programa *Hidrogen*, del Canal 33.

08001, amb la mateixa numeració que dona nom al primer districte de la Ciutat comtal, allò que va començar el gener del 2002 com un somni particular es va convertir en un 'work in progress' obert al barri. És l'essència d'un projecte musical que neix en un estudi de gravació del Raval obert a la col·laboració i participació de tants músics com sigui possible en cada moment i situació. 08001 té un so obert a l'espontaneïtat, la improvisació i fusió. Un so que explora, descobreix, creador d'un autèntic pop rock global decorat per un *soul-raï* amb ribets de *hip-hop* en constant transformació.

La Troba Kung-Fú és un concert d'arts musicals que demos-

La capital de l'Urgell es convertirà en una cruïlla de cultures els dies 21 i 22 de juliol de 2006

tra que la fórmula Dusminguet pot renovar-se i donar més de si. A La Troba Kung-Fú, aquesta nova proposta de Joan Garriga, s'hi han integrat karatekes de la rumba, com els guitarristes Sicus (de Sabor de Gràcia) i Muchacho, i altres cinturons negres com Rafalito (percussionista de Paté de Ron). Aquesta força gitana és la que aporta autenticitat al seu directe. Una fusió de rumba amb bases marroquines, acordió de *ballenato* amb ritme de rap català, cúmbia i merengue, propers al *reggae-dub*. Una habilitat convertida en art.

Rauxa, últim grup que actuarà la nit del divendres, és una nova proposta musical sabadellenca que aconsegueix escampar la disbauxa allà on va. Amb un aire fresc i festiu, mestissatge de rumba, cúmbia havanera i músiques tradicionals, difon la fusió mediterrània en el seu directe. Van ser els guanyadors de la darrera edició del 'Sona 9' en l'apartat de música *folk*. Sota la producció de Joan Garriga (Dusminguet, La Troba Kung-Fú) i Marc

andí de la zona del Perú, Bolívia i nord de Xile, enllà de l'Atlàntic ens arriba al marc del Paupaterres aquest duet que ens apropa les veus de l'alliberament. Cabo San Roque: el 28 de febrer de 1967, Gabriel López i la seva família sortien de Montevideo a bord del transatlàntic *Cabo San Roque*, rumb cap a Barcelona (camarots 68 i 70). 35 anys més tard el bagul de fusta on duïen l'equipatge va aparèixer al carrer Notariat de Barcelona. El bagul es va convertir en una berra i el vaixell que l'havia portat va donar nom a una petita gran orquestra de 7 músics maldestres i 40 instruments de tota mena, molts d'ells de construcció pròpia, fets a partir de mobles i objectes trobats, materials impossibles, llauna, fusta, joguines trencades o ampolles de suavitzant que conviuen amb instruments convencionals. Cada cançó és un viatge on músics i instruments intercanvien posició a l'escenari com en un joc de les cadires sense fi, que sona a pel·lícula de vacances, a marxa de circ, a música de fira i cavallets... Moments tragicòmics amb uns girs melòdics mereixedors de salts mortals de trapezistes sense xarxa i de pallasos de nas vermell...

Ttakunpa, grup base format per 8 músics, és una música que barreja la txalaparta i la percussió africana, tot fusionant les seves arrels amb ritmes d'altres latituds. El seu repertori ens ofereix temes propis i cançons tradicionals africanes (Mali, Senegal...). En directe, ofereixen també coreografies pròpies basades en danses africanes.

Els instruments són: txalapartes de fusta i marbre, dundun, sanbagh, kenkeni, djembes, *petita percussió i veus*. Akim el Sikameya, triomfador del darrer Womad, connecta la profunditat i la sensualitat del so aràbic amb els colors de la música actual, a la vegada que proposa un viatge en el qual es troben tots els gèneres gràcies a la seva generosa música i a una veu clara i de cristall. Akim va créixer emparat per la tradició musical pròpia de la veu i el violí. Ha estat convidat per artistes com Khaled, Willy de Ville, Cesaria Evora, Noa... Música forta, refinada i vistosa; un llenguatge aràbic amb ritmes de violí oriental i el so del *cajón* i la guitarra; influències gitanes, cèltiques i flamenques... que conflu-

Serrats (Xerramequ Tiquis Miquis), de vegades, és preferible la rauxa del boig que el seny del savi.

Duo Andinos, formació que actuarà després del concert eliminatori del concurs 'Sona 9', que se celebrarà el dissabte al Paupaterres, aposta per la música xilena d'arrel folklòrica, intèrprets d'agrupacions sud-americanes, basada principalment en l'obra de Víctor Jara, Violeta Parra i altres autors de la zona andina. Sons de guitarres, veus i *charango*, instrument

eixen en una música commovedora i profunda.

Gadjo: aquesta és una banda de músics bojós per les melodies zingares. Vestits com pallassos i cantant com idiotes malalts d'amor, sonen –i toquen– fins a l'alba els seus ritmes swing, *balcànics i ska*, les seves salvatges cançons de rodamons, pianos perduts, vides il·legals i acordions enamorats. Des de totes les cantonades del món van anar a parar als carrers de Barcelona l'any 2003, i des d'aleshores, toquen junts en francès, castellà o anglès. Van començar com a músics de carrer, i els seus directes conserven l'enlluernament de l'animació de carrer. Banda de vuit peces és una explosió de clarinet, saxo, trombó, flauta, acordió, veu, guitarra, percussió i contrabanjo (artesanal híbrid de caixa i baix elèctric).

Sopar multicultural

Els organitzadors, que havien concebut principalment el Festival de Ritmes Ètnics de Tàrrrega com un esdeveniment musical, prioritant actuacions de gèneres no habituals en sales i concerts a les Terres de Ponent, l'han fet evolucionar com un espai d'integració cultural gratuït, destacant, a banda de les músiques del món, el sopar multicultural, que se celebrarà durant els dos dies del Festival, on el públic assistent pot degustar plats típics de diferents contrades, com creps bretones, dóner kebabs i falafels d'Orient, cuscús marroquí, *tacos i burritos* mexicans, sucs, *fataya* (pastissos) i *yassa* (arròs amb pollastre i salsa) de l'Àfrica subsahariana, *pakora* i *samosa* de l'Índia i còcs i albades, uns productes tradicionals de fleca i pastisseria típics de la ciutat de Tàrrrega. A més de les actuacions entre grup i grup de danses del ventre a càrrec de Shetja i Capoeira d'Angola.

Sona 9

Per últim, també cal destacar l'eliminàtoria que el 'Sona 9', el concurs de maquetes organitzat per Televisió de Catalunya, Catalunya Ràdio i la revista *Enderrock*, farà en directe al Paupaterres. En aquest concert, que el podrem sentir dissabte a partir de les 8 del vespre, hi actuaran tres grups que es jugaran el passí a les semifinals del concurs. El premi per al guanyador del 'Sona 9' és la gravació i edició d'un disc amb un productor professional, un videoclip i una gira de concerts pels principals festivals i sales de Catalunya. 🎵

Caloroses nits d'estiu a la ciutat

Com ja és habitual, la plaça dels Comediants acollirà els divendres d'agost quatre actuacions musicals dins la programació dels Divendres a la fresca.

El músic brasiler Euclides Mattos encetarà el cicle el proper dia 4 d'agost. Una cita amb la música brasilera de la mà d'aquest artista que compta ja amb una llarga trajectòria musical. Euclides Mattos (guitarra i veu) arriba a Tàrraga acompanyat de Jorge Sarraute al contrabaix i Daniel Levy a la bateria.

El segon concert ens arriba de la mà de Lisboa Central Cafè, que ens proposa un viatge a través del món del setè art amb una selecció de les millors bandes sonores de la història del cinema. La interpretació d'aquestes petites joies musicals s'il·lustra amb la projecció de fragments de les pel·lícules per a les quals van ser compos-

tes. Joan Alavedra a l'acordió, Eduard Altaba al contrabaix, Salvador Boix (flauta i mandolina), Oriol Camprodon al clarinet i Xavier Maureta a la bateria són els components de Lisboa Central Cafè. Aires de Segre oferirà el dia 18 una nit d'havaneres, on no hi podrà faltar el rom cremat. Aquesta formació musical, que va néixer a Ponts l'any 2002, està formada per Assumpta Latorre (acordió), Imma Latorre (guitarra), Josep Reig (tenor), Domènec Tugues (baix), Josep Sorribes (baix), Llorenç Massana (baríton) i Narcís Cercós a la direcció i el teclat.

Per acabar, el cantautor Jordi Gasion (alter ego del Fill del Mestre) presentarà el divendres dia 25 el seu últim treball discogràfic, 78, treball que es caracteritza per la força d'unes lletres punyents i una instrumentació minimalista, melodies *folk* que remetien a Bob Dylan o Joni Mitchell. 🎵

Cinema d'autor als Divendres a la fresca

Totes les projeccions s'iniciaran a 2/4 d'11 de la nit i seran gratuïtes.

També dins el cicle Divendres a la fresca, el Cine Club La Lloca ofereix la possibilitat de gaudir de bon cinema en un espai a l'aire lliure al centre de la ciutat. Tots els divendres de juliol la plaça de les Nacions acollirà projeccions gratuïtes amb propostes per a tota la família. El cicle, que es va iniciar el divendres 7 de juliol amb la pel·lícula *Manuale d'Amore*, aposta enguany pel cinema d'autor. Aquest proper divendres el cicle continua amb la projecció d'*Hotel Rwanda*, que s'endinsa en les cruentes lluites racials entre hutus i tutsis que va patir Ruanda l'any 1994 davant la passivitat de la comunitat internacional. Divendres, dia 21, ens arriba *Ice Age 2: el desglaç* en versió doblada al català. El film narra les aventures de Manny, el mamut; Sid, el mandrós; Diego, el tigre amb grans

ullals, i Scrat, un simpàtic esquirol tan divertit com desventurat en els seus constants intents d'aconseguir l'aglà. Una gran ocasió de gaudir amb els més menuts de la casa de bon cinema d'animació. Divendres, dia 28, tancarà el cicle amb *Volver*, trágicomèdia escrita i dirigida per Pedro Almodovar, cineasta que al llarg de la seva trajectòria com a director de cinema ha estat aclamat per la crítica i reconegut amb premis en nombrosos festivals internacionals. El film és un retrat de la terra natal d'Almodóvar, la Manxa, a través d'una tragèdia familiar envoltada de superstició i misteri. El film va obtenir el premi a la millor interpretació femenina en la passada edició del Festival de Cannes, gràcies a un repartiment d'excepció encapçalat per Penélope Cruz. 🎬

Més de mig segle de teatre amateur a Tàrraga

BAT

Text: Guillem Culleré
Fotografia: BAT

L'any 1953 el bisbat va donar el vistiplau perquè dos grups de teatre, un de nois i un de noies, que fins llavors actuaven per separat, formessin la BAT.

Tàrraga és actualment un referent en el món de les arts escèniques. La Fira de Teatre al Carrer, que l'any passat va celebrar els 25 anys de vida i que aplega cada any milers de persones, n'és la prova. El teatre, però, no va iniciar el seu periple a Tàrraga amb la Fira. Ens hem de remuntar fins al 1953, any en què es va fundar la Benèfica Agrupació Teatral (BAT). I encara una mica més enrere, quan a Tàrraga hi havien dos grups teatrals, un format per nois i un altre per noies que actuaven, per separat, al local d'Acció Catòlica, al carrer d'Alonso Martínez. Eren altres temps i el que ara ens sembla del tot normal no ho era pas llavors. Els dos grups es van adonar que allò no tenia sentit, calia fer alguna cosa. Aprofitant l'arribada al poble del jove vicari mossèn Climent Forné van aconseguir una entrevista amb el bisbat que finalment va acceptar la proposta de crear un grup de teatre format per nois i noies amb la condició que el rector informaria anualment de la conducta de la BAT, i la seva activitat seria prorrogable cada any en cas que l'informe del rector fos favorable. Així va néixer la Benèfica Agrupació Teatral, que es va presentar en societat el 27 de juny de 1953 amb la representació de l'obra d'"Aquesta aigua no en beuré", de Folch i Torres. Des de llavors ha plogut molt i la BAT ha protagonitzat més de 1.100 representacions.

Francesc Florensa, membre fundador de la BAT, i encara actor en actiu, recorda en els seus inicis la visita del llavors bisbe Vicente Enrique i Tarancón. Al final de l'obra que havien de representar davant del bisbe ell havia d'abraçar l'actriu protagonista. El fet va causar debat a la formació teatral que temia la reacció contrària de l'església. Finalment l'obra es va representar i Florensa, que llavors tenia 20 anys, va abraçar la seva companya de repartiment dalt de l'escenari. "Aquella era la primera vegada que abraçava una noia", recorda. En el decurs del refrigeri posterior el bisbe es va acostar als actors i els va felicitar un per un. En arribar el torn de la parella protagonista es va aturar i va dir: "Ho heu fet molt bé..., ara..., aquesta abraçada..." Florensa, que encara recorda les paraules del bisbe, es temia el pitjor: "...aquesta abraçada no m'ha convençut. D'ara en endavant si us heu de fer una abraçada us la feu ben feta. Si us heu de fer un petó us el feu. Si voleu fer teatre feu-lo ben fet". Eren temps en què la censura arrencava pàgines senceres de les obres que es representaven.

El primer gran daltabaix per a la formació teatral es va produir l'any 62 quan el nou rector va ordenar desballestar l'escenari per ampliar el pati de butaques al local d'Acció Catòlica. El cinema prenia llavors un major protagonisme. L'incident va deixar la BAT sense un escenari per representar les obres. Tot i amb això, la societat Ateneu va acollir la formació teatral, que continuaria la seva activitat al Teatre Ateneu.

Des de la seva creació fins a l'inici de la dècada dels 70, l'agrupació va protagonitzar nombroses representacions d'autors sacramentals, que tenien com a escenari la façana de la parròquia de la Verge de l'Alba. La sarsuela era l'espectacle de moda i la BAT en va representar un bon grapat. Per als papers principals (baritons, tenors, tiples i sopranos) l'agrupació llogava professionals. Amb la dècada dels 70 va arribar el "xou artístic musical", una nova fórmula on prenién protagonisme els números musicals que es feien amb *playback*. La fórmula, però, es va esgotar. Amb la dècada dels 90 van arribar la creació del Grup de Diables i els Grallers.

El nombre de membres de la BAT no ha parat de créixer i actualment en són gairebé tres-cents.

L'agrupació no és aliena a l'arribada de nous temps i aquest any s'ha estrenat el grup de percussió BAT-ukada en la representació de la Cercavila Nocturna que BAT i altres entitats targarines han representat en el marc de la Festa Major de Maig. A més a més, des de l'any 1993 l'agrupació teatral és la responsable de la cavalcada de reis cada 5 de gener. Actualment l'entitat consta de 294 membres. El membre col·laborador amb més edat és, amb 84 anys, Ramon Anglès. La néta de Lluís Díaz, que va exercir de president de l'entitat a la dècada dels 80, és la component més jove, amb menys de dos anys. Des de la seva fundació, l'any 53, l'agrupació teatral estrena a Tàrrrega dues obres l'any coincidint amb el dia de Nadal i el de Sant Esteve.

Actualment el nombre de representacions l'any oscila entre les set i les deu. A banda d'això, cada dos anys es fan dues representacions dels Pastorets. Coordinar la feina no és feina fàcil. Els assajos previs a l'estrena d'una obra

duren de dos a tres mesos i s'han de fer en horaris que escaiguin els actors implicats en l'obra.

Fa divuit anys BAT va crear, amb el suport de l'Ajuntament, el Premi de Grups Amateurs de Teatre Ciutat de Tàrrrega. L'organització selecciona cada any 8 obres finalistes que es representen al Teatre Ateneu durant els mesos de març i abril. La convocatòria rep anualment de l'ordre de les 40 a les 80 obres de formacions de teatre amateur procedents d'arreu de la geografia espanyola. L'entrega de premis se celebra en el marc d'un sopar que esdevé cada any una gran festa del teatre. La formació teatral guanyadora té la possibilitat de representar l'obra a la Fira de Teatre al Carrer.

Sembla, doncs, que el teatre amateur a Tàrrrega té corda per a anys. De vocació teatral no en falta i els més de 90 joves menors de 15 anys que formen part de la BAT en són la prova. ☺

L'agrupació celebra cada any el Concurs de Grups Amateurs de Teatre 'Ciutat de Tàrrrega' i és la responsable de la Cavalcada de Reis.

Jordi Auberni i Serra

Sóc dels qui creuen que vivim en una societat consumista, compulsiva i enganyosa. Aquest fenomen es dona sobretot al primer món, és a dir, a Occident. Per altra part també he de dir que no sé si és bo o dolent, reflexionant sobre allò que diu: *produir* vol dir 'treball', per tant, crear riquesa, i *consumir* vol dir 'comprar el que produïm'. Com es pot veure, estem atrapats en un cercle viciós, que, pel que sembla, és de difícil sortida. Econòmicament potser és bo en general el binomi produir consumir, però em sembla que, particularment, no gaire. Estar atrapat d'una manera exagerada en el parany consumista pot portar, i, de fet, porta, molts maldecaps. La butxaca de molta gent no pot resistir el ritme que ens imposen les propagandes enganyoses. Ens diuen: "t'ho mereixes", "és per a tu", "deixaràs que els altres ho tinguin?", "tu pots, no vulguis ésser menys", etc. S'han de tenir les coses molt clares, i el cap molt fred, per no caure en el parany del consum exagerat.

Consumisme i harmonia

Per què ho dic, això? Sense voler ensenyar a ningú, com han de gastar els seus diners, em faig ressò de moltes queixes fetes per persones, que he seguit en tertúlies dels diferents mitjans de comunicació, on la queixa general és la dificultat per arribar a fi de mes amb números verds.

En una xerrada que vaig assistir, feta per un sociòleg –ara no en recordo el nom, perdoneu–, va ser molt interessant el que va dir i el que va suggerir, sobretot de la manera com va resumir la xerrada. "Senyores i senyors, reflexionin i facin un repàs de les coses que comprem que no són necessàries, uns més que altres, però gairebé tots caiem en el parany. Suprimir moltes compres supèrflues, i moderant les necessàries, farem un gran pas, cap a un consum més racional i tranquil·litzador per les nostres butxaques". Em va semblar que tenia raó.

Jo crec que no sóc un consumidor compulsiu. Tot i així, he de confessar que després de repassar calaixos i lleixes, déu n'hi do, de les coses que tinc, no faré servir. Encara falta, però, i ja tremolo, el bombardeig de propagandes capcioses quan ve Nadal, que per cert cada any comença abans.

L'excés consumista es multiplica fins a l'infinit, en aquestes dates. Voleu dir que ho fem bé? No creieu que ens compliquem la vida? Diria que sí. Moderació i seny, ens han d'ajudar a posar ordre en la disbauxa consumista en què estem immersos.

El fenomen no és nou, es veu que ve de lluny. Llegint unes bibliografies dels savis grecs, em va fer molta gràcia una anècdota sobre consum que feia referència a Sòcrates, el gran filòsof. Un dia, ja fa d'això 2400 anys, es passejava el savi Sòcrates per un mercat de l'àgora atenesa, entremig de totes les parades i mirant i remirant, va arribar a una conclusió: "Quina quantitat de coses es venen que no necessito". Curiosa la cosa, oi? Jo em pregunto, què diria i què pensaria el savi Sòcrates, si es passegés avui pels nostres carrers i places? Segur que quedaria perplex, per no dir una altra cosa.

Acabo amb una frase que vaig llegir en una revista que tractava sobre el consum "Confort, calidesa i senzillesa, harmonia al cap i a la fi, seria un bon remei, davant tan desgavell consumista". *Harmonia*, una paraula que, al pas que anem, acabarà desapareixent del diccionari, em temo.

Dissabte, dia 12 d'agost

MERCAT: De les 11.00 h a les 22.30 h

11.30 h Obertura del mercat amb l'arribada de músics i

còmics. Benvinguda a tots els visitants i artesans.

12.00 h Plaça Major: Pregó inaugural.

12.30 h Presentació de Putxar "Venedor de somnis".

13.00 h Plaça del Molí: Putxar i les seves històries increïbles.

13.30 h Plaça Major: Els Rastrejadors.

13.45 h Ronda musical trobadoresca.

17.30 h

Cercavila de xanques i percussions.

18.00 h Plaça Major: Els Rastrejadors.

18.30 h Plaça del Molí: Putxar i les seves històries increïbles.

19.00 h Plaça Major: Putxar "Venedor de somnis".

19.15 h Plaça Major: Cercavila de la Cort.

20.30 h Cercavila espectacle: El circ dels guillats.

22.30 h Espectacle teatral i piromusical: "La Història de

Guimerà a través del riu Corb".

Sense horari: Actuacions diverses de música i animació amb grallers. Visites guiades amb servei de Carrilet Medieval (horaris convinguts). Les representacions estan amenitzades pel grup de teatre La Cremallera i els Trompadors de la Vall del Corb.

Diumenge, dia 13 d'agost

MERCAT: De les 11.00 h a les 22.30 h

11.30 h Obertura del mercat amb l'arribada de músics i còmics. Benvinguda a tots els visitants i artesans.

12.00 h Plaça Major: Pregó inaugural.

12.30 h Presentació de Putxar "Venedor de somnis".

13.00 h Plaça del Molí: Putxar i les seves històries increïbles.

13.30 h Plaça Major: Els Rastrejadors.

13.45 h Ronda musical trobadoresca.

17.30 h Cercavila de xanques i percussions.

18.00 h Plaça Major: Els Rastrejadors.

18.30 h Plaça del Molí: Putxar i les seves històries increïbles.

19.00 h Plaça Major: Putxar "Venedor de somnis".

19.15 h Plaça Major: Cercavila de la Cort.

20.30 h Cercavila espectacle: El circ dels guillats.

22.30 h Espectacle teatral i piromusical: "La Història de

Guimerà a través del riu Corb".

Sense horari: Actuacions diverses de música i animació amb grallers. Visites guiades amb servei de Carrilet Medieval (horaris convinguts). Les representacions estan amenitzades pel grup de teatre La Cremallera i els Trompadors de la Vall del Corb.

PAUPATERRES

9è Festival de Rítmes Ètnics - 2006 TÀRREGA
Camp dels Escolapis

21 de juliol, 21h:

Amarok, La Troba Kung-fú, 08001, Rauxa i Shetja

22 de juliol, 20h:

Semifinals Concurs Sona 9,
Duo Andinos, Cabo San Roque, Ttakunpa,
Akim el Sikameya, Gadjo i Capoeira d'Angola

Sopars multiculturals
Fira d'artesanía

ENTRADA GRATUÏTA

"Cap artista no és ininterrompudament artista les vint-i-quatre hores del dia. Totes les obres essencials i duradores les assoleix en els pics i extraordinaris moments d'inspiració. De la mateixa manera, la història, que admirem com la més gran poeta i actriu de tots els temps, tampoc no crea constantment. En aquest "misteriós taller de Déu", tal com Goethe va anomenar respectuosament la història, gran part del que s'hi esdevé també és irrellevant i quotidià. Aquí també, com en tots els àmbits de l'art i de la vida, els moments sublims i inoblidables són poc freqüents. La majoria de vegades la història, com una cronista, es limita a enllaçar, indiferent i tenaç, baula rere baula, un fet rere un altre, fins a formar aquesta immensa cadena que s'estén al llarg de milers d'anys, perquè tot canvi requereix un temps de preparació i qualsevol esdeveniment autèntic, un procés. Es necessiten els milions de persones d'un poble perquè neixi un sol geni, han de passar milions d'inútils hores universals abans no es produïxi un moment veritablement històric"

Walter Dreyf, Membre fundador de la Terrasetta

LATERRASSETA06

www.laterrasseta.org

del 27 de juliol al 20 d'agost
espai cancolapi tàrrrega

dijous concerts
divendres audiovisuals
dissabtes dj
diumenges arts escèniques
entrada gratuïta

La Terrasetta de Cancolapi és una iniciativa de l'Associació Cultural Nous Espais amb la col·laboració de l'Ajuntament de Tàrrrega.

FESTIVAL ALTERNATIU INDEPENDENT

FIGA ROCK 2006

DISSABTE 12 D'AGOST / LA FIGUEROSA (TÀRREGA)

ESCENARI A

22:00H COMANDANTE ROCK & THE REVOLUTION BAND **GRATUÏT**

ESCENARI B

23:15H ROGER MAS GIMONDY 22:45H

00:30H SANJOSEX ORIOL TRAMVIA 00:00H

01:45H PAU RIBA + 1000 SIMONES CANÍBALA 01:15H

03:00H MAZONI DON SIMÓN & TELEFUNKEN 02:30H

04:15H MAGUILAZ VERDCEL 03:45H

05:00H DJ POLLASTROT

Organitza: FIGA ROCK PRODUCCIONS www.figarock.org

Col·labora: Ajuntament de Tàrrrega, Regidoria de Cultura, Regidoria de Serveis Municipals, Departament de Cultura, Departament d'Ensenyament de Cultura

ELS DIVENDRES A LA FRESCA

A l'agost, concerts

A la plaça dels Comediants
A les 11 de la nit
Gratuït

Dia 4 d'agost
La veu i la guitarra d'Euclides Mattos ens acostaran la suavitat dels sons brasilers

Dia 11 d'agost
Bandes sonores de cinema recreades per Lisboa Zentral Cafè

Dia 18 d'agost
Havaneres amb l'agrupació Aires del Segre

Dia 25 d'agost
El jove cantautor El Fill del Mestre ens descobrirà les seves noves melodies folk

Organitza:
Ajuntament de Tàrrrega
Regidoria de Cultura

Antoni Miralles Marsà

Sobre coses que no hauríem de perdre

T othom que faci un tomb pels carrers de Tàrraga no pot deixar de constatar el dinamisme constructiu que s'hi viu. Grues, bastides i taulons ho omplen tot, però és clar que bé ens hem d'afanyar si volem arribar a la xifra màgica de vint-i-quatre mil habitants que ens han promès. Si aquesta és la perspectiva ideal per a la població targarina, no ho sé; en tot cas el resultat dependrà de la manera com s'hi arribi. Volia parlar una mica d'això: de com s'està construint aquesta Tàrraga del futur, no en un sentit comercial, industrial o demogràfic sinó en el més literal i des de la simple perspectiva de qui s'ho mira des de la vorera. El que s'hi veu no sempre és gratificant: blocs de pisos massissos i uniformes, més aviat lletjos (dels preus, millor no parlar-ne) i sovint sense cap respecte per l'entorn urbanístic tradicional. Causa certa perplexitat la rapidesa amb què s'enderroquen habitatges antics, alguns amb interès o encant, es buiden patis i s'omplen amb uns embalums impersonals, gairebé fets en sèrie, ben indiferents a la trama urbana que els envolta, clavats als que s'aixequen en qualsevol altra població. No es tracta d'oposar-se a l'avanç constructor, pretensió que seria reaccionària i, tal com gira el món, també absurda, però sí de preguntar-se si aquesta és l'única manera de fer les coses i si no es podrien fer amb un xic més de sensibilitat estètica, ciutadana i, ahora, històrica. Que no està catalogat i conservat tot el que té prou valor? diran alguns. A veure si no es podrà tocar res només perquè sigui vell o tingui "encant". Repeteixo, una actitud conservacionista massa estricta no és ni aconsellable ni viable, però tampoc ens hem de negar a considerar altres possibilitats que harmonitzin tots els interessos en joc: a més del manteniment total i estricte del que és indiscutible –i que no és gaire, a

pesar del que creuen alguns–, cal fer conservacions parcials, restauracions sempre que sigui possible i, en cas d'enderroc, restitució d'elements ornamentals destacables. En aquest sentit, és alarmant i llastimosa la desaparició a marxes forçades d'enrajolats, llindes de pedra, balcons de ferro forjat, portes de fusta, picadors, esgrafiats..., signes d'identitat que en el seu conjunt doten d'una personalitat intransferible els nostres carrers i que ens parlen de la fesomia d'una Tàrraga tradicional que clava els últims cops de cua. Quan l'alumini i el PVC s'hagin menjat tota la fusta i la pedra, qui explicarà a les noves generacions de què estaven fetes les coses abans? S'ho hauran de mirar en alguna *Història gràfica de l'Urgell* del segle XXII, de la mateixa manera que nosaltres ens hem de mirar en l'actual –fenomenal volum, tot sigui dit–, el que les guerres i la desídia dels que ens han precedit no van permetre que ara tinguem. No cometem els mateixos errors.

Un exemple ben senzill: les targes de les portes, aquestes obertures fixes situades al damunt de portes i entrades de casa. Se'n conserven encara un grapat de ferro forjat, força artístiques i algunes realment antigues, les que tenen l'any inscrit ho testimonien. Doncs bé, en cas d'enderroc, costaria gaire de restituir-les a la nova porta o a la nova façana, en comptes de deixar que es perdin? Si parlem d'altres elements més voluminosos –balcons, llindes–, la seva integració potser és més laboriosa, però molt sovint factible i contribuiria a l'embelliment del nou edifici. Gaudeixen d'alguna protecció urbanística tots aquests elements? No ho sé i, si n'hi ha, no es fa complir prou. Queda, doncs, apel·lar a la sensibilitat de propietaris i constructors. Sortosament, cada cop s'estén més aquesta sensibilitat per enllaçar amb el nostre llegat ar-

quitectònic i ornamental i, fins i tot, afegir-hi nous elements que amb el temps també es convertiran en signe d'identitat del paisatge urbà. L'edifici Vivaldi del carrer Sant Pelegrí n'és un bon exemple. L'actuació, plena de color i vivacitat, en la casa que ocupa el lloc de l'antic cinema Casal, també. L'última notícia sobre el projectat enderrocament de l'Hotel Espanya, edifici molt lligat a la història targarina, és que la façana serà conservada. Són exemples que caldria que es generalitzessin. Aquesta ciutat que volem que creixi no ho ha de fer d'esquena a la seva història. 📍

Fotografia: A. Marcos

Casal urbà català anterior al segle XVIII situat al bell mig del carrer Major de la ciutat de Tàrraga.

Museu Comarcal de l'Urgell

Text: Guillem Culleré, Jaume Espinagosa
i Francesc Gasull
Fotografia: Guillem Culleré i A. Marcos

“ pedra angular de la
cultura targarina

m memòria històrica

La ciutat de Tàrraga commemora aquest any 2006 el 50è aniversari de la creació de l'antic Museu de Tàrraga (datada des del 1956) i el 25è aniversari de la fundació de l'actual Museu Comarcal de l'Urgell (1981-2006), hereu del primer. Dues celebracions que coincideixen en el temps i que, mitjançant un conjunt d'actes retrospectius, serviran per a difondre l'important fons museístic que l'edifici acull actualment, alhora que es revisarà la trajectòria d'una entitat que ha esdevingut una de les pedres angulars de la cultura targarina. La direcció del Museu Comarcal de l'Urgell aprofitarà la celebració per realitzar obres de millora a l'edifici de cal Perelló i podria ampliar les seves instal·lacions amb un nou magatzem, situat en un edifici encara per determinar.

La història del Museu de Tàrraga, que esdevindria amb el temps Museu Comarcal, és la història de tot un seguit de persones que van dedicar els seus esforços a la divulgació i conservació del patrimoni històric, paleontològic i cultural de Tàrraga i la seva comarca.

La creació d'un primer museu a Tàrraga té el seu origen en l'arribada del pare escolapi Bernat Noguera, l'any 1916. Noguera va transmetre el seu interès pel món de l'arqueologia als seus alumnes a través de tot un seguit d'excursions al Castell del Mor de Tàrraga i al Tossal Rodó de Verdú. A poc a poc les troballes arqueològiques del pare Noguera i dels seus alumnes (trossos de ceràmica ibèrica, monedes...) es van anar dipositant a les dependències de l'Escola Pia. La creació d'aquest petit museu improvisat es veurà recolzat posteriorment per la donació de Francesc Clua de les importants restes fòssils trobades pel senyor Fàbregas a les pedreres del Talladell, a començaments del segle XX. El primer estudi publicat sobre aquestes troballes, obra del geòleg francès Charles Dèpéret, va sortir al carrer als voltants del 1900. El treball posa de manifest la gran importància de les restes fòssils d'animals i vegetals pertanyents a l'oligocè inferior (d'una antiguitat d'uns 35 milions d'anys), trobades a les pedreres del Talladell.

Amb tot això, a començaments dels anys vint es va crear la primera junta del Museu de Tàrraga. Fet excepcional

va ser la publicació a l'abril i al maig de 1922 de la revista *Arqueta*, que s'auto-proclamà portaveu de Tàrraga i el seu museu. La iniciativa, que tristament no va tenir continuïtat, és prova de l'incipient interès de la societat targarina, impregnada del corrent noucentista, per la cultura i el patrimoni històric i paleontològic de Tàrraga i comarca.

Tot i la importància cabdal de la iniciativa del pare Noguera, articles de l'època posarien de manifest les pèssimes condicions en les quals es trobava el local que acollia les restes arqueològiques i paleontològiques a l'Escola Pia. I és en aquest punt que targarins vinculats al món cultural iniciarien la lluita per a la creació d'un museu en condicions. Tot i això, haurien de passar molts anys i s'haurien de perdre moltes peces abans que es trobés un nou local per al Museu de Tàrraga.

Durant els primers temps de la II República, el museu encara ocupava les dependències cedides per l'Escola Pia. Seria un altre home de cultura afincat a Tàrraga, Àngel Oliveras, qui inicià l'any 1934 tot un seguit de gestions amb el govern de la República i la Generalitat, amb l'objectiu de fundar un nou museu a Tàrraga. Oliveras ja tenia experiència en aquest camp, car havia fundat el Museu de Toledo. A més a més, hi havia la possibilitat de comprar dos edificis per encabir-hi un conjunt de serveis culturals i educatius: el Palau dels Marquesos de la Floresta i de la Farinera Nova, de Ramon Bernadàs, que pràcticament havia fet fallida. La premsa local va viure amb entusiasme aquest boom museístic. Però totes aquestes expectatives es van veure truncades pels

fets de l'octubre del 34, que van produir un gir complet en la política general catalana i estatal dels anys 1935 i 1936. A Tàrrrega aquests fets van ocasionar una major confrontació en la política local, fet que va incidir negativament en la marxa cultural de la ciutat. Així, doncs, la iniciativa d'Oliveras es va quedar en el no-res. Amb l'arribada de la Guerra Civil, l'arxiver municipal, el pintor Magí Serés, va traslladar el material museístic de l'Escola Pia al Modern Liceu (casa que ocuparia la futura Escola d'Arts i Oficis després de la guerra). Naturalment, un cop acabada la Guerra els pocs recursos van anar dirigits a la reconstrucció de la ciutat, a temes de salubritat pública i al racionament d'aliments. No seria fins als anys 50, un cop superada la fase més dura i dolorosa de la postguerra, que el llavors alcalde Josep M. Vidal va encarregar al nou arxiver municipal, Ramon Berga, que organitzés els fons museístics i els traslladés al segon pis de l'antic Convent dels Antonians, al costat de l'església de Sant Antoni. El suport institucional al museu arriba l'any 1956. L'alcalde Vidal proposa aquest any la creació d'un museu de caràcter definitiu i amb la possibilitat que pugui ésser algun dia museu comarcal. La proposta seria aprovada per unanimitat i el diumenge dia 17 de febrer de 1957 es va constituir la junta que regiria i administraria el nou museu de Tàrrrega. No seria, però, fins al 1962 que, aprofitant les festes de Sant Eloi, es van inaugurar les noves instal·lacions del Museu de Tàrrrega als baixos de l'edifici consistorial i al vestíbul del Palau dels Marquesos de la Floresta. L'encarregat d'organitzar aquestes noves instal·lacions fou Joan Tous i Sanabra, que, amb el temps, esdevindria la persona que més esforços dedicaria a la preservació del patrimoni històric i cultural de Tàrrrega i la seva comarca. Sis anys després Tous lamentava la passivitat del museu i la

manca d'espai, a la vegada que proposava la creació d'un museu compost per set sales diferenciades: Col·lecció de paleontologia; Prehistòria; Època medieval; Barroc i segle XVIII; Art taragari; Folklore local, i Museu d'indústria i ferro. Per fer realitat aquest projecte, però, s'havia de trobar un local que reunís les condicions necessàries. L'any 1969 es va decidir comprar l'edifici de cal Terés, antiga casa pairal del segle XVIII, situada al carrer de les Piques (seu de l'actual casa de Cultura). Així, doncs, l'Ajuntament va comprar l'edifici que va esdevenir seu del Centre Comarcal de Cultura, entitat que es faria càrrec del Museu, la Biblioteca Popular i l'Arxiu Històric. El 4 de desembre de 1968 es va constituir el primer Patronat del Centre Comarcal de Cultura, presidit pel llavors alcalde Delfi Robinat. Així mateix, es va constituir la junta executiva, presidida pel vertader impulsor del Centre Comarcal de Cultura, Ramon Novell i Andreu. El càrrec de director del Museu l'ocuparia Joan Lluís Tous i Sanabra. A l'edifici de cal Terés s'hi van habilitar quatre sales obertes al públic: Col·lecció paleontològica; Numismàtica i col·lecció de claus; Prehistòria, i una dedicada a temàtiques variades. Després de tants anys semblava que el museu havia trobat finalment un lloc per desenvolupar la seva activitat sense entrebancs. En aquest punt cal destacar la tasca de Joan Lluís Tous, el qual va dedicar bona part dels seus esforços a la recerca de col·laboradors del museu i a la lluita per a la conservació del patrimoni de Tàrrrega i el seu entorn, fet que va significar un gran impuls per al museu. L'any 1981 l'Ajuntament aprova la creació d'un museu comarcal i el 28 de novembre del mateix any el conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat, Max Cahner, i l'alcalde, Eugeni Nadal, van signar un conveni per a la constitució del museu.

Pere Villalba va ser nomenat director del museu el 4 de març de 1982. Joan Lluís Tous rebria la distinció de director honorari en reconeixement a la tasca que va desenvolupar durant 20 anys al Museu de Tàrrrega. El mateix any es van iniciar les obres de consolidació a l'edifici de cal Terés, per la qual cosa tot el material del museu es va traslladar a cal Perelló que va pertànyer a Francesc de Perelló, prohoms del segle XVII que va convertir aquest edifici en un magnífic casal. Finalment l'Ajuntament va aprovar en el ple celebrat el dia 3 de febrer de 1983 el projecte d'obres de condicionament de cal Perelló com a Museu Comarcal passant aquest edifici patrimonial a mans de l'Ajuntament. Joan Lluís Tous, en representació del Museu Comarcal, va participar en les Jornades de Museologia que es van celebrar l'any 1980 a Montblanc i Montserrat. En el decurs dels anys 1982 i 1983 es van dur a terme les tasques de catalogació del material museístic de Tàrrrega. L'any 1984 fou nomenat nou director del museu Joan Novell i Balagueró, i les obres de la primera fase de restauració de cal Perelló es van iniciar a mitjan setembre de 1985. La tasca de Jaume Espinagosa al Museu Comarcal es va iniciar l'any 1983, coincidint amb la redacció del projecte arquitectònic per a la rehabilitació de cal Perelló. Després d'uns anys com a tècnic, Espinagosa passaria a ocupar el càrrec de nou director del museu. Segons ens explica, la seva tasca en aquells anys va consistir a redactar els projectes museístics per a les dependències de cal Perelló que es van inaugurar l'any 1994 amb la Sala d'Arqueologia, les Sales Nobles, una exposició de tapissos d'artistes contemporanis a la segona planta, les oficines del museu i sales dedicades a les exposicions temporals. Segons Espinagosa, en aquells anys la Generalitat volia crear una xarxa

m memòria històrica

de museus comarcals que comptessin amb el seu suport. Finalment aquest projecte es va dissipar i els museus van haver de subsistir sota l'aixopluc dels ajuntaments de les capitals de comarca.

A banda de les sales dedicades a les exposicions permanents, com la Sala d'Arqueologia, la Sala de la Tàrraga medieval i moderna, anomenada Sala d'Història Medieval i Moderna, i la mostra d'obres de l'artista targarí Antoni Alsina Amils –Sala Antoni Alsina Amils–, el museu organitza periòdicament exposicions tant de caràcter històric com artístic, algunes organitzades pel mateix museu i altres per entitats i administracions.

Fites importants del museu han estat la publicació de la *Història Gràfica de l'Urgell*, editada l'any 1993, i, posteriorment, *Història Gràfica de Tàrraga*, en col·laboració amb l'Arxiu Comarcal. El museu és també el responsable de la revista *URTX*, que actualment té 19 volums publicats gràcies a la tasca de més de 200 col·laboradors. La revista és el clar exponent de la voluntat divulgativa del museu. Segons Espinagosa, *URTX* representa una de les principals aportacions del museu en l'àmbit comarcal. Els 19 números publicats recullen un gran nombre d'estudis històrics, arqueològics, geo-

gràfics, culturals, etnològics, etc. Segons Espinagosa, la revista, a banda de divulgar els estudis que es duen a terme des del museu, a més a més s'ha enriquit gràcies a les aportacions de persones d'arreu de la comarca.

Oriol Saula és el responsable de l'Àrea d'Arqueologia del museu. Segons explica, la tasca del museu a part de conservar les peces que han estat trobades i les excavacions que s'han dut a terme fins ara a la comarca, fa el seguiment de totes les obres que es construeixen a Tàrraga i que podrien afectar jaciments arqueològics. Si es troben restes es fa l'excavació arqueològica pertinent i es documenta la troballa, es prenen mostres i es recuperen els materials susceptibles d'ésser conservats.

El Museu Comarcal ha estat el responsable d'excavacions al Castell de Tàrraga, l'antiga adoberia del Molí del Codina i l'antic Convent dels Agustins. A més a més, és el responsable de les excavacions anuals al jaciment ibèric dels Estinclells (Verdú, Urgell): un assentament fortificat ilergeta del segle III aC en col·laboració amb el Centre d'Estudis Lacetans. Les excavacions es fan, segons explica Saula, amb l'ajuda de plans d'ocupació o de joves estudiants. Els estudis posteriors fan necessària la participació d'especialistes, per la qual cosa el Museu delega aquestes tasques. Les restes arqueològiques que no estan exposades al públic es dipositen al magatzem del museu, lloc on també es restauren les peces. La tasca de l'Oriol és també la de preparar les exposicions temporals amb les peces que es van incorporant al patrimoni del museu.

Però els treballs de recerca del museu no es limiten al camp de l'arqueologia. En el camp de la cultura popular val a destacar l'estudi *Jocs Populars i Tradicionals de la comarca de l'Urgell*, que va realitzar la guia del museu, Francesca Bardají.

En aquest sentit cal destacar que el museu va firmar recentment un conveni amb el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana formant part, amb el Museu Comarcal de Cervera, d'una de les antenes de l'Observatori Etnològic de Catalunya, que té com a finalitat promocionar

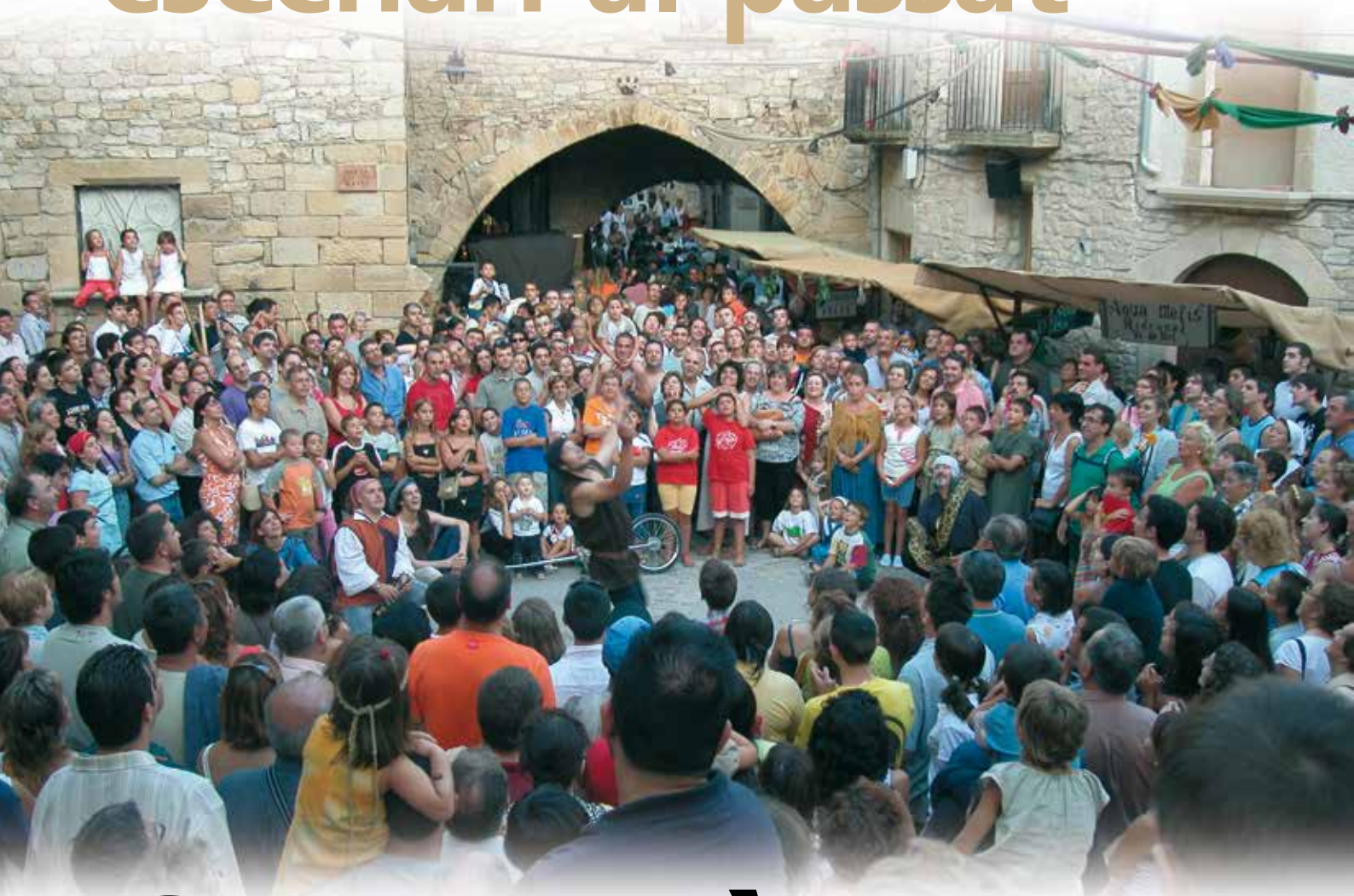

la recerca i l'estudi sobre la cultura popular i tradicional, fomentar-ne el manteniment i la difusió i donar suport a la vida associativa i a les activitats de dinamització cultural.

El Museu Comarcal de Tàrraga representa, doncs, un fort lligam de Tàrraga i la seva comarca amb un passat que en moltes ocasions ha restat en l'oblit. Una petita porta oberta que ens trasllada en els temps dels nostres avantpassats. I que ens recorda contínuament que si no volem perdre la nostra identitat no podem oblidar els nostres orígens. 🌀

escenari al passat

Guimerà

mercat medieval

Fotografia: A. Marcos. edició 2005

Fa dotze anys que Guimerà escenifica l'antic Mercat Medieval, que recorda el passat d'una vila closa que conserva un conjunt arquitectònic medieval únic a Catalunya. Endinsar-se en els seus carrers és endinsar-se en un passat que ens fa pensar en llegendes antigues de cavallers, donzelles i trobadors. Els guimeranencs volen compartir aquest llegat amb nosaltres els propers dies 12 i 13 d'agost.

Situada al sud-est de la comarca de l'Urgell a banda i banda del riu Corb es troba la vila closa de Guimerà. Un conjunt de cases de pedra esglaonades cobreixen un turó a la banda nord del Corb formant un conjunt arquitectònic rural i auster medieval de gran bellesa. Els carrers, en ziga-zaga, estrets i costeruts, van recorrent la vila fins a arribar a les restes del castell i al temple gòtic (segle XIV). Tot passejant-hi hi descobrireu passatges interiors i racons insospitats. Dalt de tot de la carena sobre possibles restes ibèriques anteriors s'aixeca la torre de guaita i defensa (del segle X) del castell de Guimerà. Al voltant de la torre, situada estratègicament en el límit entre l'altiplà i la carena de la vall del Corb, damunt d'un fit de roca viva es troben les restes de recinte del castell medieval relacionat a través del cementiri vell amb l'església gòtica. Visitar aquest indret de l'Urgell ens dona l'oportunitat de descobrir un conjunt arquitectònic únic a Catalunya que ha estat catalogat com a Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN). A l'entorn de les cases de pedra, el paisatge combina el groc de camps de blat amb el verd de les vinyes i les oliveres.

Els veïns del poble van recuperar el mercat medieval ara fa 12 anys per revitalitzar el poble i recuperar aquest conjunt arquitectònic.

L'any 1417, el rei Alfons el Magnànim va reconèixer el mercat setmanal de Guimerà. Amb la finalitat de donar a conèixer aquest conjunt medieval va recuperar ara fa 12 anys el mercat, que se celebra cada mes d'agost. La pràctica totalitat dels veïns de la vila participen en aquesta iniciativa, que té com a principal objectiu donar a conèixer i revitalitzar el conjunt medieval de Guimerà. Parades de productes artesanals, mostres d'oficis antics, música, espectacles de carrer, contes i llegendes populars i desfilades d'una cort reial, entre altres actes programats, ompliran el 12 i 13 d'agost els carrers de la vila. A més a més, la cita ofereix la possibilitat de pujar fins a la torre de guaita amb el Carrilet Medieval i de presenciar al llit del riu Corb l'espectacle teatral i piromusical *La història de Guimerà a través del riu Corb*. ☺

Joan Capdevila

Jugador del Deportivo de la Corunya

Joan Capdevila va iniciar la seva carrera esportiva als equips infantils i juvenils de Tàrrrega. Finalment va entrar al primer equip de la UE Tàrrrega. De seguida va destacar i va fitxar pel juvenil de l'Espanyol. Després de passar pel filial del club va entrar a formar part de la plantilla del primer equip. L'any següent va fitxar per l'Atlètic de Madrid i seguidament pel Deportivo de la Corunya, on ja fa 7 anys que hi és i amb el qual ha aconseguit títols com la Copa del Rei de 2002, la Supercopa de 2002 i fites importants, com arribar a les semifinals de la UEFA a la Champions League (2003-2004). Ha jugat cinc partits amb la selecció espanyola, tot i que ha estat convocat més vegades. Aquests dies ha visitat el campus de Futbol que porta el seu nom a Tàrrrega.

Text: Guillem Culleré
Fotografia: A. Marcos.

Quins records tens de la teva etapa a Tàrrrega?

Recordo que érem un grup d'amics que jugàvem al futbol i ens divertíem molt.

Ni molt menys ens esperavem viure d'això. Sempre esperàvem el cap de setmana per anar a jugar els partits. Tot i això quan et vas fent gran i vas pujant de categoria vas veient que hi ha més coses, a part de passar-s'ho bé al futbol. De la meva etapa a Tàrrrega em quedo amb les amistats que vaig fer. El futbol m'ha servit per conèixer molta gent i tinc grans amics gràcies a la pràctica d'aquest esport.

Com recordes la teva marxa a Barcelona?

Aquest va ser un canvi molt gran. L'ambient allà és totalment diferent. En un principi va ser una mica complicat per a mi. Trobar-me sol en una gran ciutat com Barcelona em va ajudar a espavilar-me. El simple fet d'haver de parlar el castellà quan no l'havia parlat mai ja va ser complicat per a mi. Al principi ho feia fatal i hi havia gent que reia amb les meves catalanades. Tot i això va ser una bona experiència.

Què et va semblar el fet que no comptessin amb tu per jugar al mundial?

Em va sorprendre. En principi Pernia no podia anar-hi i compaven amb mi. Crec que en la decisió final hi va tenir molt a veure la premsa de Madrid. Va fer molta pressió perquè hi anés Pernia. Tot i que accepto la decisió d'Aragonés, les coses van anar d'una manera que no em sembla normal.

Quin creus que ha estat l'equip revelació d'aquest mundial?

Itàlia.

I el que t'ha decebut més?

El Paraguai.

Quin és el moment de la teva carrera del qual tens més bon record?

El meu debut a Primera Divisió. La sensació que es té quan has de jugar un partit en un gran estadi envoltat d'una gran afició és una sensació estranya i a la vegada molt bonica.

Tenir una gran afició al darrere fa que un jugador doni més de si mateix?

Per descomptat que sí. Jugar a casa amb el suport de tota l'afició millora el teu rendiment.

Com és la teva relació amb Tàrraga actualment?

Vinc sempre que puc. Encara que sigui només per un dia. Jo em considero molt targari. Encara conservo els amics que vaig fer jugant al futbol a Tàrraga. De vegades no tinc temps per quedar-m'hi però tard o d'hora sempre ens trobem i anem a sopar...

Et sorprenen els canvis que es produeixen a la ciutat, el creixement urbanístic...?

Crec que la ciutat està creixent a passos de gegant. Cada vegada que torno hi veig coses noves.

Quina opinió et mereix que es faci una presó a la ciutat?

No puc opinar perquè no sé quins avantatges i quins inconvenients hi ha.

Com veus el primer equip de la UE Tàrraga actualment?

La nova junta que va entrar l'any passat va fer un gran esforç i va crear una il·lusió nova, tot i que a l'inici de temporada no es van aconseguir bons resultats amb paciència han tirat l'equip endavant. La intenció era pujar de categoria. El mal inici de temporada ha fet que això no fos possible. Tot i això l'equip ha acabat bé la temporada. Crec que a Tàrraga la gent s'hauria de volcar més en el futbol. Recordo que quan jo jugava érem 1.200 persones al camp. Ara potser n'hi ha 300. L'afició ha perdut molt. Potser fan falta iniciatives que facin que la gent es torni a bolcar en el club.

A què creus que es deu aquesta falta d'afició?

Suposo que el tema econòmic en té bona part de culpa. Si al club no hi ha diners i l'equip no va bé la gent es desanima. És lògic. Però crec que hauríem de fer alguna cosa perquè la cosa canviés i que Tàrraga pogués tenir un bon equip i pujar a Tercera. Arribar a segona B estaria molt bé i crec que això tornaria a enganxar la gent. Ja sé que amb la situació actual és molt difícil...

Quin jugador destacaries del Tàrraga?

Actualment del primer equip pràcticament l'únic que conec és el Marc Carvallo, que va jugar amb mi molt temps. Els altres s'han anat renovant. Carvallo és un jugador important. Aquest any ha marcat quinze gols i això està molt bé.

"El moment que recordo amb més gratitud va ser el meu debut a Primera"

El Pere Raich, que ara ha plegat, també va jugar amb mi i em va entrenar.

Quin jugador tens com a referent?

Quan era jove admirava molt a Jordi Lardín. Ara Ronaldinho és un referent per a mi, tot i que sé molt bé que mai arribaré a fer el que ell fa amb la pilota.

Què sents quan estàs a punt de saltar al camp i saps que al camp hi ha milions de persones pendents del que tu faràs aquella tarda? Per exemple abans de la final de la Copa del Rei contra el Reial Madrid?

Aquell va ser un partit molt especial. Un es motiva molt més en aquests partits. Si normalment fas migdiada, per exemple, aquell dia no en fas perquè hi ha més tensió. Saps que el fet que el teu equip guanyi o perdi pot dependre de tu.

El dia que vas fer aquell gol de falta al Madrid a Riazor, què vas sentir quan vas veure que la pilota entrava a la porteria?

Va ser un dels millors gols que he fet, si no és el millor. Fer un gol a un equip com el Reial Madrid és prou important. Espero poder tornar a repetir l'experiència. De tant en tant va bé tenir una alegria personal.

Quin és el moment que més tem un jugador de futbol?

Les lesions. Si n'arriba alguna, has de mantenir el cap fred i tenir molta paciència, sobretot si tens una lesió greu.

Com veus el teu futur?

Em queda un any al Dépor. Ahir mateix em van trucar per iniciar els passos per a la renovació. Ara suposo que iniciarem el procés de negociacions. Aquest serà possiblement l'últim contracte interessant que em resta. D'aquí a tres o quatre anys ja tindrè 32 i 33 anys. A la Corunya estic molt bé, molt tranquil. Home, si un club em fes una molt bona oferta, m'ho pensaria, és clar...

Has rebut cap oferta d'algun equip estranger?

Alguna cosa s'ha dit, però a mi personalment no m'ha arribat cap oferta.

Un equip en el qual t'agradaria retirar-te?

Home..., jo espero poder-me retirar al Tàrraga algun dia. Ja que vaig començar al Tàrraga acabar aquí estaria força bé.

T'atrau la idea de fer d'entrenador?

No, entrar a formar part d'un equip tècnic potser sí, però per fer d'entrenador s'ha de tenir caràcter. 🐶

Claravalls i Santa Maria de Montmagastrell (Urgell)

Text i fotografia: Antoni Palou.

En aquesta ocasió ens proposem descobrir el nostre propi entorn: els pobles agregats de Tàrraga Claravalls i Santa Maria de Montmagastrell. El temps ens dóna una agradable sorpresa i gaudim d'un dia extraordinari, així, ens dirigim a Claravalls. Sortim de Claravalls pel camí del cementiri, travessant els camps d'ordi, abans vinyes, d'un verd intens que s'anaven succeint un rere l'altre. Passem per l'Hostal del Torres, una masia ben conservada amb capella. Continuem la via i en una suau baixada, travessem el canal d'Urgell i arribem a Santa Maria de Montmagastrell, on ens espera l'alcalde que gentilment ens ofereix el local social per esmorzar. Visitem l'església parroquial dedicada al Sant Nom de Maria, d'estil barroc intens. A continuació, enfilem el camí de sortida sud del poble i travessant camps de regadiu, alguns fruiters, pugem un petit desnivell i al fons divisem la Guàrdia de Tornabous, franquejat a la dreta per l'atent Pilar de l'Almenara; en pronunciada baixada tornem a travessar el Canal d'Urgell, i recuperem els paisatges de camps

Sota el tossal de l'Espígol, trobem una senzilla cabana de mitja volta molt ben conservada. Han estat 10,5 quilòmetres molt agradables.

d'ordi. Sota el tossal de l'Espígol, trobem una senzilla cabana de mitja volta molt ben conservada; anem planejant i finalment, de cop, ens sobta la vista del poble de Claravalls, que descobrim en perspectiva, dominat pel seu altiu castell i església, punt d'arribada de la nostra excursió; han estat 10,5 quilòmetres molt agradables. A les 3/4 d'una del migdia visitem la capella de la mare de Déu dels Arcs (estaven a punt de dir missa) i a continuació visitem el poble de Claravalls: destaquem la part de muralla fortificada encara existent a la plaça Major, i seguint per la Raval de la Ribera, enfilem el camí del Calvari, i després de les preceptives catorze estacions arribem al cim i divisem una esplèndida panoràmica de la vila coronada pel seu castell. 📍

Talavera i Guàrdia Lada (Segarra)

Text i fotografia: Antoni Palou.

La Segarra, de nou, ens ha sobtat amb els seus notables contrastos, els turons i les planures saltats de clapes de bosc.

Ens desplaçem a la veïna comarca de la Segarra, en concret a Talavera (bressol del nostre riu Ondara). Els relleus tabulars de l'entorn de Cervera són l'escenari de la nostra descoberta. Ben arribats a Talavera, iniciem la caminada en direcció a la Guàrdia Lada. Així, la ruta d'anada travessava petits boscallals, essent un constant mirador que ens permet contemplar aquest relleu accidentat tan característic de la Segarra baixa. Visitem aquesta encisadora vila, on ens espera el senyor Josep Gabarró, que amablement ens guia pels carrers costeruts, i enfilant el carrer de l'església, arribem dalt del poble, on visitem per dins la capella romànica de Santa Maria del Coll, i després per fora, entrant al cementiri. Darrere l'església ens fem l'obligada foto de família i baixem cap al poble. Entrem a l'església parroquial

de Santa Maria; ens explica el Josep que només amb la col·laboració del poble van poder finançar l'adquisició d'una nova campana, la qual substituïa la perduda en la guerra civil. En acabat, enfilem la ruta de tornada a Talavera per un pendent molt pronunciat, i, seguint una pista molt humida que discorria per la vall, arribem de nou a Talavera, on visitem l'església parroquial que es troba a pocs metres del clos urbà, al cim de la serra, la qual encara conserva una portalada romànica del segle XII amb un sarcòfag a l'entrada. En total havien estat uns deu quilòmetres de recorregut planer.

Pecant de reiteració, insisteixo que la veïna comarca de la Segarra de nou ens ha sobtat amb els seus notables contrastos, els turons i les planures saltats de clapes de bosc, els quals han estat els nostres companys avui.

De Foradada a Montsonís (Noguera)

Text i fotografia: A. Palou

Ens desplaçem a Foradada, a la comarca de la Noguera. Arribats al poble de la penya foradada –valgui la redundància–, iniciem el recorregut per una pista de terra que surt del poble en direcció a Cubells. És una pista que planeja sobre el recorregut de la carretera d'Artesa a Lleida. Tota l'estona sentim trets de caçadors que pertorbaven la calma d'aquestes contrades. El paisatge és dur i sec, amb matolls de timó i romani, i després més humit, amb boscalls de roures i boix. En el recorregut, ens crida molt l'atenció una bassa de pedra magníficament conservada, i uns marges també de pedra imponents, que demostren la fermesa i estimació de la terra de qui els van construir en el seu temps. Arribem a Rubió de Dalt, el sol ja ha sortit i allí agafem una pista de terra que ens duu fins a Montsonís. Molt aviat trobem una font, i després, de fons, la imatge de Rubió de Baix, un poble abandonat, però preciós, dominat per la seva església. Continuant el camí, entrem en un congost, i trobem el monestir de Santa Maria de Salgar, ferm sota la roca; i finalment arribem a Montsonís, a la part baixa del poble, altrament dit les Cases del Baró. En total havien estat uns onze quilòmetres. Anem directament al magnífic

Una bassa de pedra magníficament conservada, i uns marges també de pedra imponents, que demostren la fermesa i estimació de la terra de qui els van construir en el seu temps.

castell de Montsonís, que fou el pioner a obrir les seves portes al públic i seu de l'actual Fundació Castells de Catalunya, on l'actual propietari, el senyor Carles Montoliu, Baró d'Albi, n'és el capdavanter i gran impulsor; la fortalesa fou construïda l'any 1024 pel comte d'Urgell Ermengol II; de la visita ens crida molt l'atenció el magnífic celler, l'habitació de l'amagat i la del pelegrí, i també la presó.

Avui qualificaríem d'autèntica descoberta el camí de Rubió de Dalt fins a Montsonís, que pocs dels que anem havíem fet mai; el contrast de paisatges i la verdor d'aquest tram final ens feren oblidar els trets i cartutxos..., una més per explicar. Fins aviat.

la cui- na

Text: Maria Aznar
Fotografia: J. Solé

El passat diumenge dia 25 de juny se celebrà la 1a Mostra de Cuina oficial, fruit d'una nova secció creada per gent del Centre Cultural de Tàrrrega que, amb molt interès i entusiasme, pretén recuperar plats tradicionals de la nostra cuina.

La mostra, gràcies a l'amabilitat d'un dels socis del Centre, es va poder celebrar en un lloc molt adient i atractiu per a aquest tipus de trobades, com es l'Hípica del senyor Boncompte, on tots els assistents van poder gaudir d'un dia meravellós, amb el "gaspaxo" de la Ramona Bosch, el "conill amb bolets" de la Montse Martí, que també ens va sorprendre amb un boníssim "pastís

de xocolata", el "conill amb carxofa i cloïsses", de la Maria Aznar, el "conill a la pebrina", del Jaume Serra i Antonià, el qual també ens va obsequiar amb "el cava" que porta el seu mateix nom, i per arrodonir tot això, els deliciosos "bunyols de vent" de la Isabel Ormeño. També cal agrair aportacions extres com "la coca de Sant Joan", de la Rosa Motilla, "els bombons", del Joan Amorós, "les ensaïmades d'Artesa", del Joan Solé, "el vi de Verdú", obsequi de l'Antonio Cervera, i les "2 ampolles de Rioja", del Ramon Nadal.

Tots els assistents van poder contrastar les tres diferents maneres en què es va cuinar el conill a la cassola. ☺

CASSOLA DE CONILL AMB CARXOFA I CLOÏSSES (Maria Aznar Soto)

Ingredients per a 4 persones:

1 conill fet a trossos
4 carxofes
300 g de cloïsses
1/2 cabeça d'all
1 fulla de llorer
1 cullerada sopera de farina
1 branqueta de julivert
10 ametlles torrades
1/2 litre d'aigua
1 copa de xerès sec
oli, sal i pebre

Bullirem la carxofa en un pot uns 3 minuts, després l'enfarinarem, la fregirem i la guardarem a part. Bullirem les cloïsses fins que s'obrin i les reservarem. Salpebrarem el conill i també el reservarem.

En una cassola hi posarem oli i quan estigui calent hi tirarem els alls; quan estiguin daurats els guardarem per després fer la picada. Amb el mateix oli hi posarem el conill, prèviament enfarinat i el remenarem fins que estigui mig cuit, i ens posarem a fer la picada: En un pot hi posarem els alls que tenim guardats, el julivert, les ametlles, la farina, el xerès i l'aigua i ho triturarem amb la batidora elèctrica. Tirarem la picada, junt amb la carxofa i les cloïsses, a la cassola on tenim el conill, la taparem i ho deixarem a foc lent, sense que pari de bullir, fins que quedi cuit el conill.

CONILL A LA PEBRINA (Jaume Serra Antònia)

Ingredients per a 4 persones:

1 conill de 1.150 g aprox.
1 kg de pomes golden
18 figues seques
3 bitxos
3 nyores
1 l d'aigua
1 got de vi
2 cullerades soperes de llard
1 got d'oli
3 fulles de llorer
1 cullerada de curri
sal, pebre i julivert

Netegem i fem a trossos el conill, el salpebrem. En una cassola de fang al foc amb l'oli calent i el llard, fregim el conill; quan els trossos siguin daurats, afegirem els bitxos, les nyores, el llorer, el curri, les figues i les pomes pelades i tallades a quarts, deixem que prengui una mica de color.

Quan el sofregit amb el conill estigui a punt, afegim el vi i tot remenant esperem cinc minuts abans d'afegir un litre d'aigua bullint, tapem i deixem coure uns quaranta-cinc minuts lentament. Comprovem la sal i rectificuem. Passat aquest temps, comprovem com està el conill. Quan estigui al seu punt, retireu-ho del foc, poseu-hi el julivert picat. Abans de servir, que descansi tapat.

agenda

juliol_agost 06

Juliol

Dijous, dia 13
13è Cicle de Concerts Mare de Déu del Carme: audició de sardanes.

A les 9 del vespre, al claustre dels Pares Carmelites.

Divendres, dia 14
Espectacle de danses del món amb l'agrupació *La Sal dels Mars*. Exhibició de balls populars d'arreu del món com la polca, la corrandà, la tarantel·la o la sardana.

A les 6 de la tarda, a la plaça del Carme.

Divendres, dia 14
13è Cicle de Concerts Mare de Déu del Carme: Polifònica de l'Urgell.

A les 9 del vespre, al claustre dels Pares Carmelites.

Divendres, dia 14
Els Divendres a la Fresca - Cinema: *Hotel Rwanda*, de T. George (drama). Aproximació rigorosa als cruentos enfrontaments ètnics d'aquest país africà.

A 2/4 d'11 de la nit, a la plaça de les Nacions sense Estat.

Dissabte, dia 15
Mercat de les Antiquitats i les Arts Tota la tarda, al carrer del Carme.

Dissabte, dia 15
Festa del barri del Raval del Carme. Xocolatada infantil, a les 6 de la tarda. Ball amb el conjunt Mediterrània a les 10 de la nit.

Dissabte, dia 15
Vetllades als Pobles Agregats: Representació de l'obra *L'Hostal de la Glòria*, a càrrec del Grup de Teatre BAT. A 2/4 d'11 de la nit, a Claravalls (gratuït).

Divendres Dia 21
Els Divendres a la Fresca - Cinema: *Ice Age 2: el desglaç*, de C. Saldanha (animació). Les peripècies de tres bons amics en plena era del gel. A 2/4 d'11 de la nit, a la plaça de les Nacions sense Estat.

Divendres, dia 21
Paupaterres, 9è Festival de Ritmes Ètnics (gratuït).

Amb les actuacions dels grups Amarak, La Troba Kung-Fú, 08001, Rauxa, i dansa del ventre amb Shejta. Amb sopar multicultural i fira d'artesanaria. A les 9 del vespre, al Camp dels Escolapis.

Dissabte, dia 22
Paupaterres, 9è Festival de Ritmes Ètnics (entrada gratuïta). Amb les semifinals del Concurs Sona 9 i tot seguit les actuacions dels grups Duo Andinos, Cabo San Roque, Itakunpa, Akim El Sikameya, Gadjo i Capoeira d'Angola. Amb sopar multicultural i fira d'artesanaria. A les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis.

Dissabte, dia 22
Revetlla popular de la Societat Ateneu. A les 10 de la nit, als jardins de l'Ateneu.

Dissabte, dia 22
Vetllades als Pobles Agregats: concert romancer amb el cantant Jaume Arnella L'últim romancer. en actiu dels Països Catalans. A 2/4 d'11 de la nit, a Santa Maria de Montmagastrell (gratuït).

Diumenge, dia 23
Sortida ciclista (97 km): Tàrrrega - Talavera-Cervera - Tornabous - Tàrrrega A 2/4 de 8 del matí, des de l'estació de RENFE.

Dimecres, dia 26
Festa dels carrers de Santa Anna i Santa Maria: Animació infantil, a les 6 de la tarda. Sopar de germanor i ball, a les 10 de la nit.

Dijous, dia 27
La Terrasseta 2006: espectacle inaugural *La Passió de Concha*. Tot seguit, sessió de DJ Missil, disc-jockey francesa. Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (gratuït).

Divendres, dia 28
7è Mercapatí. Mercat de Rebaixes. Una jornada comercial i festival amb ofertes i oportunitats en una gran varietat d'articles: moda, complements, esports, llenceria, joieria i rellotgeria... De 10 del matí a 9 del

vespre, al carrer del Carme. A les 7 de la tarda, espectacle d'animació infantil amb el grup Escudella Clown.

Divendres, dia 28
La Terrasseta 2006: projecció del documental *Viva Zapatero*. Mordac cinta italiana que reflexiona sobre la política practicada per Silvio Berlusconi. Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (gratuït).

Divendres, dia 28
Els Divendres a la Fresca - Cinema: *Volver*, de Pedro Almodóvar (tragicomèdia almodovariana). Vincles afectius d'una família manxega sota el singular prisma de l'aclamat director. A 2/4 d'11 de la nit, a la plaça de les Nacions sense Estat.

Dissabte, dia 29
La Terrasseta 2006: Sessió de DJs (sound clash i jamaicà). Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (gratuït).

Dissabte, dia 29
Festa del barri del Castell (programació a determinar).

Dissabte, dia 29
Vetllades als Pobles Agregats: concert de fados amb el grup Enfado. La melangia dels cants populars de Portugal reviu de la mà d'aquest grup lleidatà. A 2/4 d'11 de la nit, a la Figuerosa (gratuït).

Diumenge, dia 30
La Terrasseta 2006: dansa flamenca amb Lunares y Soles. Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (gratuït).

Diumenge, dia 30
Sardanes amb la Coblà Tàrrrega Jove. A les 8 del vespre, a la plaça del Carme.

Agost

Dijous, dia 3
La Terrasseta 2006: Concerts Adehache Bonlansa i l'legal Connexion & Fallèn Angels (break dance). Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (entrada gratuïta).

Divendres, dia 4
Festa Major de

Claravalls (actes a determinar).

Divendres, dia 4
La Terrasseta 2006: Audiovisuals Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (entrada gratuïta)

Divendres, dia 4
Els Divendres a la Fresca - Concerts: Recital de música brasilera amb el guitarrista Euclides Mattos A les 11 de la nit, a la plaça dels Comediants (entrada gratuïta)

Dissabte, dia 5
Festa Major de Claravalls (actes a determinar)

Dissabte, dia 5
La Terrasseta 2006: Sessions de DJ Sessió amb La Màquina de Tuning Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (entrada gratuïta)

Diumenge, dia 6
Mercat mensual de segells, monedes i pins. Tot el matí, al vestíbul del Teatre Ateneu. **Excepte l'agost.**

Diumenge, dia 6
Festa Major de Claravalls (actes a determinar)

Diumenge, dia 6
La Terrasseta 2006: Espectacles de teatre i dansa Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (entrada gratuïta)

Diumenge, dia 6
Sardanes amb la Coblà Tàrrrega Jove A les 8 del vespre, a la plaça del Carme

Dijous, dia 10
La Terrasseta 2006: Concerts Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (entrada gratuïta)

Divendres, dia 11
La Terrasseta 2006: Audiovisuals Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (entrada gratuïta)

Divendres, dia 11
Sortida en bicicleta amb lluna plena A les 10 de la nit, des de la plaça del Carme

Divendres, dia 11
Els Divendres a la Fresca - Concerts:

Espectacle *Cinemondo* amb Lisboa Zentral Cafè, basat en bandes sonores de cinema A les 11 de la nit, a la plaça dels Comediants (entrada gratuïta).

Dissabte, dia 12
La Terrasseta 2006: Sessions de DJ Festa Revers. Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (entrada gratuïta).

Dissabte, dia 12
5è Figarock Festival Alternatiu Independent (entrada gratuïta) Amb les actuacions de Roger Mas, Oriol Tramvia, Pau Riba, Sanjosex, Maguilaz, Canibala, Verocel, Comandante Rock i Gimondy Des de les 9 del vespre, a la Figuerosa.

Diumenge, dia 13
La Terrasseta 2006: Espectacles de teatre i dansa Cabaret amb La Drogueria Teatre Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (entrada gratuïta).

Dilluns, dia 14
Festa Major de La Figuerosa: Sopar de germanor, cantada d'havaneres i disco mòbil (vespre).

Dimarts, dia 15
Festa Major de La Figuerosa: Animació infantil (tarda) i ball llarg de tarda (vespre).

Dijous, dia 17
La Terrasseta 2006: Concerts Ivanow Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (entrada gratuïta)

Divendres, dia 18
La Terrasseta 2006: Audiovisuals Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (entrada gratuïta)

Divendres, dia 18
Els Divendres a la Fresca - Concerts: Recital d'havaneres amb el grup Aires del Segre A les 11 de la nit, a la plaça dels Comediants (entrada gratuïta)

Dissabte, dia 19
Festa Major de Santa Maria de Montmagastrell:

Bicicletada popular i esmorzar (a les 9 del matí). Ball de tarda amb el conjunt Quartz (a 2/4 de 9 del vespre). Representació amb el Grup de Teatre BAT (nit).

Exposició fotogràfica retrospectiva sobre el poble de Montmagastrell

Dissabte, dia 19
Antiquitats i les Arts. Tota la tarda, al carrer del Carme.

Dissabte, dia 19
La Terrasseta 2006: Sessions de DJ Sessió amb DJ Titudub Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (entrada gratuïta).

Diumenge, dia 20
Festa Major de Santa Maria de Montmagastrell: Ballada de sardanes amb la Coblà Tàrrrega Jove i vermut popular (a 3/4 d'11 del migdia) Animació infantil (a les 6 de la tarda). Ball amb el conjunt Fenomenon (a les 9 del vespre).

Diumenge, dia 20
La Terrasseta 2006: Espectacles de teatre i dansa. Circ amb Improvost's Krusty Show. Des de les 8 del vespre, al Camp dels Escolapis (entrada gratuïta).

Diumenge, dia 20
Sardanes amb la Coblà Tàrrrega Jove. A les 8 del vespre, a la plaça del Carme.

Divendres, dia 25
Els Divendres a la Fresca - Concerts: Recital d'El Fill del Mestre, presentant en viu el seu primer àlbum.

A les 11 de la nit, a la plaça dels Comediants (entrada gratuïta).

Dissabte, dia 26
Festa Major de Riudovelles: Animació infantil amb el grup Fadunio (a les 7 de la tarda). Ball amb el grup Buqui Bugui (a les 10 de la nit).

Dissabte, dia 26
Revetlla popular de la Societat Ateneu. A les 10 de la nit, als jardins de l'Ateneu.

llibres

Robert Musil

Les tribulacions del jove Törless
(trad.: Jordi Llovet).
Edicions Proa, 2006
[Col·l. "Proa Butxaca", 66], 232 p.

Les tribulacions del jove Törless és una novel·la de formació, la més popular i punyent de Robert Musil. L'escriptor hi va abocar les inquietuds i els conflictes d'un jove intel·ligent amb una sensibilitat exacerbada en una acadèmia militar per als fills de l'alta societat. L'ambigüitat dels personatges, sotmesos a les trampes de la disciplina i a la temptació de la violència, és un dels atractius innegables d'aquesta narració que prefigura els totalitarismes del segle XX. Robert Musil, fill d'una família benestant de l'Imperi Austrohongarès, va abandonar la carrera militar pels estudis de matemàtiques i d'enginyeria. L'any 1906 va publicar la seva primera novel·la, Les tribulacions del jove Törless, que va produir un gran impacte. Musil va dedicar els últims vint anys de la seva vida a la redacció d'una novel·la monumental, L'home sense atributs, publicada pòstumament.

FONT: www.llibres.cat

Robin Sharma

El monjo que es va vendre el Ferrari

(trad. Laura Escorihuela). Ed. Empúries, 2006.
[Col·l. "Sagarmata", 1], 188 p.

El monjo que es va vendre el Ferrari, èxit de vendes a tot el món, és la història de Julian Mantle, un advocat superestrella que pateix un atac de cor per culpa del seu desenfrenat ritme de vida. Conseqüentment, Mantle cau en una crisi espiritual que l'obliga a replantejar-se les coses i a buscar respostes als dubtes eterns de l'existència. Amb l'esperança de trobar la plenitud i la felicitat, el personatge s'embarca en una extraordinària odissea per una cultura ancestral i descobreix un sistema puixant per alliberar el potencial de la ment, el cos i l'ànima, i aprèn a viure amb més passió, propòsit i pau.

Amb aquesta extraordinària història, i fusionant magistralment l'ancestral filosofia espiritual d'Orient amb les idees més avançades d'Occident, Sharma ens mostra, pas a pas, el camí per viure amb més coratge, més equilibri, plena abundància i vertadera felicitat.

FONT: www.llibres.cat

+Activitats

Bibliopiscines

Del 3 de juliol al 31 d'agost, a les Piscines Municipals.
De dilluns a divendres, de 11 a 13 h i de 16 a 18 h.

Cursets de natació del Club Natació Tàrraga, a les Piscines Municipals

Infantils
1r torn: del 3 al 21 de juliol
2n torn: del 24 de juliol a l'11 d'agost
3r torn: del 14 d'agost a l'1 de setembre

Adults
De 10 de juliol a l'11 d'agost

Informació i inscripcions: tel. 973310043 i a les taquilles de les Piscines Municipals (carrer de Sant Pere Claver, s/n).

Exposicions

Pintures de l'artista sahrauí Fadel Jalifa

Fins al dia 9 de juliol, Sala Marsà de la Casa de Cultura (carrer de les Piques, 1)
Horaris: feiners de 19 a 21 h i festius de 12 a 14 h i de 19 a 21 h.

Mostres permanents del Museu Comarcal de l'Urgell
(carrer Major, 11)

Arxius
"Un artista entre dos segles (1863-1948)"

Sales Nobles de cal Perelló
Sales d'Arqueologia
Horaris: dissabtes, de 12 a 14 h i de 18 a 21 h; diumenges, de 12 a

Sortides i activitats del Centre Cultural de Tàrraga

Recordem!
El primer diumenge de mes: Al vestíbul de l'Ateneu: Mercat de segells, monedes i pins.
Excepte l'agost.

El tercer dissabte de mes: Mercat de les Antiguitats i les Arts.

el racó inèdit

Un cavall una mica mal educat.

subscriu-t'hi

culturalia

culturalia@centredisseny.com 973314698

decora el teu *jardí*

amb grans **DESCOMPTES**

5%, 10%, 20%, 30%...

centre de jardineria

t'esperem!